

Η Αρχιστρατηγούσα του 1940 (Άγγελος Σικελιανός, Νεοέλληνας Λογοτέχνης - Ποιητής)

/ [Πεμπτούσια](#)

«...Στη μυστικότετη, στην υπερούσιαν αυτήν ώρα, της μετάστασης των πάντων προς τις σφαίρες του υπέρτατου αγνισμού και λυτρωμού που μας προσφέρει η Κοίμηση της Χάρης της, ο Ιταλός σα νάθελε να πλήξει αντάμα με το ακήρατό της σώμα και το σώμα της βαθιά συναγιασμένης τη στιγμή εκείνη Ελλάδας, ξαφνικά χτυπάει στην Τήνο, δολοφονικά και καίρια, το ιερό απ' την ώρα αυτή πολεμικό καράβι μας, την “Έλλη”.

Αργά τ' απόγευμα μονάχα ήρθε το μήνυμα στη Φτέρη. Ο ξωμάχος λαός που τόφερε είχε κιόλας πάνω στη μορφή του όλη την προει-κόνιση τον αγώνα, που ξεκινάε τόσο δόλια απ' τα βάθη του Άδη να προσβάλλει τις κορφές της Λευτεριάς του και της ζωής του. Αλλά στη μορφή του αντιφεγγούσε κιόλας από τό-τε η Αλβανία, αντιφεγγούσε η κορυφαία του Νίκη. Και τεράστιο Σύμβολο αμετάσειστο κι απόρθητο, η Κοιμημένη Παναγιά, μετουσιωμένη τώρα στον υπέρτατον αυτόν αγώνα απ' την Ελλάδα, αναστημένη πια, βάδιζε μπρο-στά του, Αρχηστρατηγούσα, ακοίμη-τη Υπέρμαχη, ακατάβλητή του Ο δ η γ ή τ ρ α.

Όταν το ίδιο βράδυ ωστόσο αποτραβήχτηκα από τον ξώμαχο λαό και γύρισα στο σπίτι μου, εμπήκα στη μικρή μου κάμαρα, που πάνω απ' το κρεβάτι μου κρεμόταν μια παλιά εικόνα της Θεοτόκου - Ενωμένη στην ψυχή μου άρρηκτα από την ώρα αυτή με την Ελλάδα - κι όπως όταν είμουνα παιδί, κλει-δώθηκα και προσευχήθηκα μπροστά της...».

Πηγή: Περιοδικό «Νέα Εστία», Νοέμβριος 1945